

RONDZENDBRIEF

Fam. C. van den Berg

Nummer 32 | december 2014

Geliefde familie, vrienden en allen die meelevan,

Het loopt tegen het einde van het jaar. Een goed moment om vooruit te kijken en even terug te blikken. Graag willen we enkele belevenissen met u delen. Dit mag hopelijk de betrokkenheid van uw / jullie kant ook warm houden. We zijn dankbaar dat er steeds weer mensen zijn die het werk willen blijven steunen. Zonder uw hulp zou het werk veel zwaarder vallen. Uw gebeden maken het werk lichter.

We blikken terug

Dankbaar zijn we hoe onze reizen naar Roemenië verliepen. In het vroege seizoen, eind april begin mei, mochten we in tien gevangenissen diensten houden. In het najaar, augustus, eveneens in tien gevangenissen. Overal kregen we gelegenheid lectuur uit te delen. Daarbij mochten we als gezin naar binnen en was het dus ook mogelijk met elkaar voor de gevangenen te zingen. Dit geeft steeds weer een warme betrokkenheid. Het Woord mag z'n kracht doen. Soms hoor je jaren later ineens weer wat de verkondiging teweeg gebracht heeft. Dat stemt tot dankbaarheid en verwondering.

Tijdens onze voorjaarsreis kwamen we aan bij de laatste gevangenis. Naderhand werden we door de directeur op het eten gevraagd. Verbaasd vroegen we ons af wat hem daartoe bewoog. Zijn getuigenis klonk. Hij zei dat hij ons 24 jaar eerder gezien had. Zelf was hij toen hoofd van de afdeling beveiliging. Nu algemeen directeur van de gevangenis. Zijn uitleg was: "Jullie zijn altijd trouw blijven komen om voor onze gevangenen het goede te zoeken! Nu mag er van mijn kant een gebaar van erkenning naar jullie toe zijn"! Dan aanvaard je dit dankbaar. Zo merken we dat op verschillende plaatsen de betrokkenheid groeit.

In oktober mocht ik, net als vorig jaar, zendingswetenschap gegeven worden aan het seminarie van de Hongaars Gereformeerde Kerk. Prachtig om al die studenten weer te ontmoeten in hun zesde jaar (vorig jaar mocht ik hen ook les geven), maar ook nieuwe gezichten uit het vijfde jaar. Eén student vertelde hoe hij als enige zoon in een gezin als een wonder op aarde kwam. Zijn moeder had geen kinderen kunnen krijgen. En toch werd hij geboren. Nu mag hij een bijzondere roeping hebben om predikant, evangelist of zendeling te worden. Zo ontwikkelen zich soms prachtige gesprekken, waarin we met elkaar de Heere mogen grootmaken.

In diezelfde week mocht nog een gevangenis bezocht worden. Dit keer een groep vrouwen. In een halve cirkel zaten zij vóór ons. Thema voor die middag was: "Na het Zure het Zoet." Dit was naar aanleiding van de terugkeer van Naomi uit Moab. Ze wilde voortaan Mara heten en niet meer Naomi. Maar de Heere veranderde haar bitterheid toch weer in vreugde. En dan de lijn door te mogen trekken dat er om Christus' wil nu diezelfde hoop nog is.

Aan het einde van de dienst vouwden we de handen om tot gebed over te gaan. Iedereen ging staan (naar plaatselijke gewoonte), maar één vrouw knielde in het stof op de grond neer. Wat indrukwekkend was

dat. Zo hebben we met elkaar de Heere aangeroepen of Hij hun uitzichtloze leven wil veranderen met nieuwe hoop!

Want geen ding zal bij God onmogelijk zijn. Om dan Hem de eer te geven.

Twee jaren geleden hadden we een opmerkelijk voorval. In een gevangenis zat een jongen vooraan. Echter, net voor de dienst begon, stapte hij op en ging achteraan zitten. We vonden het wel wat vreemd, ook een beetje naar. Maar goed, je hoeft niet voor alles een uitleg te hebben. Enkele weken geleden zag één van onze jongens via communicatie op internet een naam van een bekende. Hij had de naam nog in gedachten van acht jaar geleden uit ontmoetingen in het straatkindertehuis. Na wat heen en weer gepraat te hebben, vroeg die jongen ineens: "Zingt jouw zusje dan in de gevangenis?" Dit bleek dus zo te zijn. Het zingen van Grace maakt altijd weer diepe indruk. Toen vertelde hij dat hij die jongen was, die twee jaar eerder achteraan was gaan zitten, want hij was bang herkend te worden. Zes jaar lang had hij gezworven om de politie uit handen te blijven, nadat hij voedsel uit een winkel gehaald had, ten einde raad van de honger. Nu mag hij weer vrij zijn en bij zijn jonge gezin wonen. Zijn vrouw en dochttertje zijn hem trouw gebleven. O, wat kun je dan vurig hopen dat de Heere doorwerkt met Zijn Heilige Geest.

We blikken vooruit

In Ouddorp mag het werk ook zegen ondervinden. Uit de heggen en steggen laat de Heere weer mensen binnendruppelen. Ik zeg hen dat zij weer welkom zijn en dat de Heere hen zoekt en roept. Schoorvoetend komen ze. Vervolgens worden de bewegingen sterker, sommigen komen zelfs naar de belijdeniscatechisatie na een radicale ommekeer, anderen vragen gedoopt te mogen worden. Verder bidden we of de Heere de verdrietige kloven nog eens wil overbruggen.

Het nieuwe jaar ligt voor ons. We denken aan Jesaja 49:23b: "En gij zult weten dat Ik de HEERE ben, dat zij niet beschaamd zullen worden die Mij verwachten. Moge dat in onze harten geschreven worden. De Heere geeft zegeningen voor ons en onze kinderen. Willem en Willemien hopen hun tweede kindje te mogen krijgen half januari, en Leonard en Corrie hun vijfde in diezelfde tijd. Soms is er ook pijn, zoals voor Willeke omdat haar vriend de verkering afbrak. Johannes veranderde van baas maar bleef chauffeurs. Bij Theo en Sieneke mocht een dochter geboren worden. Zo gaan we voort met het oog omhoog om hulp en gunst van de Heere te vragen. Van harte wensen we u heil en zegen toe voor de Kerstdagen en het jaar 2015. Ouddorp, december 2014, fam. ds. C. van den Berg.

Colofon

Familie Van den Berg werkt sinds 2012 naast het werk in de gemeente van Ouddorp ook met de GZB in Roemenië. De GZB werkt graag mee aan de verspreiding van deze nieuwsbrief. Hartelijk dank voor uw meeleven en gebed! U kunt uw betrokkenheid óók tot uitdrukking brengen door een gift over te maken naar de GZB via IBAN NL91 INGB 0690 7624 45 ten name van familie Van den Berg. Hartelijk dank voor uw onmisbare steun!

GZB | Postbus 28 | 3970 AA Driebergen
0343-512444 | info@gzb.nl | www.gzb.nl

